

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וכתב את האֵלֶּה
הָאֵלֶּה הַזֵּה בְּסֵפֶר
וּמָחָה אֶל מִי הַמְרִים:
בְּמִדְּבַר הַכֵּן

לעזי רש"י

אדרימינ"ט, צבע שחור.

מוסף רש"י

בלילי. (סופות) 3
 שטא אהר מוסר אהר
 אחת. ענו יי' אהר
 תחת ידיו. 4
 מיהר אהר אחת. ענו
 נגשת אהר אהר
 (סופות) 5
 דבר אהר יי'
 לקח משר מל'
 משה יי' וסע. 6
 שיכול לבנות. 7
 שפסול לא מושקע 8
 מן חפציו ולא עני משה
 לפניה. 9
 חפציהו 10
 עתה קוד קוד. (סופות)
 מאי קודל וקאי קוד
 הדור. 11
 ליה ר' שפסול קוד חסד
 ליה ר' דמי דאח יי' נחמ.
 ששע דוסס וליט נחמ.
 מן עני קנתיהו 12
 חסוד ויסוד. 13
 לגרש את אשתה. 14
 ל' עט עט. 15

דבי עקיבא היינו פ"ק. דקתה (ה) הכשר
תמליג בין קזל לרחם: דרב אחאי. מבי
מנייניהו אית ליה דבארבעה ומוארבעה
תמארבעה אית כריך כלום: ולא מסיימי
אחאי ויה מניייהו לית ליה לדרב אחאי
והיינו דאמר געיל (יג). דרב אחאי גופיה
תנאי היא: לא רבי שמעאלא
דבר. זה. ממוחק אית כי שזא חס
ומעולם לא אמר דבר זה: לא אמר
רבי עקיבא. להאי הלכה כמות
תלמידא לא תלמד דאחאי את התלמידים
שישימו לם לחורה ויאמרו פלפול
מלסג לפיך שיזכו בפניהם: רבאין
אויסאר. נבאין דברי אוחי תלמיד:
אקנקוטם. אדרימני: אסרס עלי.
וילקמן מפרס: מחסר אוח אסר.

וה' אליהם אחת אם חסר אל"ף הרי
 אחת מחריב. ידבר ה' אל מוסף
 אחת אחת ותכחו וידברו נמלאת
 מחרב: דבר אחד יש לי לקמן
 תפרש מאי קמדר ליה: כספ שיכול
 למחוס. וקנקנמוס רישומו ניכר מהל:
 ומאי קאמר ליה. רבי ישמעאל: ומאי
 קא סדר ליה. רבי מאיר: אוהר ליה
 בע חסר וחר ומהדר ליה קנקנמוס
 יש לי: קשיא שימוש אשימוש. דקאמר
 תגיל קמיה רבי ישמעאל שימש מחילה
 והבא תני איפכא: רבי עקיבא: היה
 חרף טובח ולא מני ר' מאיר למקם
 מרבוטיו: ודבר אסא לקמיה דרבי
 שהיה חרף לפלפל ולדקדק
 בצמה שלמד להשיב תשובות ומשניות
 וזו על זו לתוך: חזן מפרש טוטה.
 ואפילו כספר חזרה דקסדר אם בא
 לתחוק על מן התורה מוחק: שכתבין
 ומגילה של כל טוטה וטוטה: אין
 מגילה כפרה בר'. טוטה מכתבה
 ומגילה ואמרה טמאה אני ופטורה
 אין מגילה כפרה כטוטה אחת
 אלאמה כפרה לשמה צעקין וה"ה
 ממי דאין מוחקין לה מן התורה:
 ומלך

שימוש אישימוש קשיא אסרה א
ממעיקרא אתא לקמיה דר"ע ומד
ששמעאל וגמור גמרא והדר אתא ל
קשיא קשיא תניא רבי יהודה א
גתוך הדיו חוץ מפרשת סוטה ו
שבמקדש מאי בינייהו אמר רב
והני תנאי כי הני תנאי דתניא
אחרת ר' אחי בר יאשיה אמר
אמר רב פפא דילמא לא היא
דאינתק לשום רחל תו לא רב
דסתמא מיכתבא הכי נמי רב
לא היא עד כאן קאמר רבי
לשום סוטה בעולם אבל גבי תו
ולית ליה לרבי אחי בר יאשיה

תניא במי שאלחו (שם ד' עב.) כתב סופר ל
חתמו והם פסול משום דלא חשיב לשמה
עומד על גביו אע"ג דלאו בני שליחות ני
אין ההבן שעליו לכתוב מקפיד אם יכתו

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

יג.

על זה ועל זה נחלקו. לא שייך לנימנר הכא טעמיה דב"ש אלא לשמעינן דכיון דלמחר מ"ק לא נחלקו בדין הוא גישו לו להשיב ולומר נחלקו: ולא ספייט. לא שייך כאן מנא במרע לטפוי לקמי כיון דליכא מנא דלפסקיה: לחדד בו את התלמידים. אין

זה נחלקו כו': ר"ע
בנייהו^ה דרב אחאי
מסיימי תניא אמר
ל דבר זה אלא אותו

פירש דקנקנטום היא קרקע ירוקה שקרין אותה וידריו'ל וכן בערוך ור"מ נמי פוסק כן בחקיקון ספר מורה נגותר לתם אדרנמי'ט לתוך הדיו נספר מורה לכלוי עלמא דלף היינו קנקנטום וא"ל דנמסכת נדה ר' (י.ע.) מנן שחור כחמ"ד מפרש ס'הסם תרחא דלפוסכין ונכפ"ר גיטינץ ר' (י.ע.) קלמך דקנקנטום הוא תחמא דלפוסכי אס כן משמע שהוא שחור ואילו וידריו'ל ירוקה היא ודומה לזוכיטין ועל סס זוכיט נקראת וידריו'ל ולפי' קנקנטום נחמא רפי מפרש דלחר שפוטנסין אותה יפי לתם לתוך הדיו או היא משמרת: **או** מייחד אית אחת. כמו בראשית ברא בראו ורבינו מאיר קבל מרבותינו כמו הוה על הוה (יחזקאל י) שטייל יו"ד על האחרון:

חיוץ מפרשת סוטה. ור"י ישמעאל
שחיה אומר בכל המורה כולה
שמה היה דורש גורל מוטטה
או מבינה כמבינה ג"ש אחת
נמי מדרבנן: אבל תורה דפתחא
בתיבא ח"י דמחקין. משמע פת"ג
דסוטה ח"י כמבינה לשמה מוחקין
לה מן המורה ויממה דלענין
פסלין פרק שני דגיטין (ס:) גבי
ההוא דשקל ספר מורה ויהיה
לדיכתיבה דלמחר דב יוסף למאי נישח
לה אי משום כריתות דלית בה ענין
וכח לה לשמה וליכא ח"ל דרב יוסף
לית ליה כפרא דרב פפא דהכא אי
נמי סבר לה כמאן דלמחר ח"י מוחקין
לה מן המורה וא"ל והיכי מבשר הכא
רב פפא כספר מורה אפילו למאן
דנשי לשמה והא חזן כרש כל הגט
(סד' ד.ה.) עסק קול סופרים מחרין
איט שפוני משרש פלוגית פסול לגרש
זו ומוקין לה בגמ' כדסופרים העשויין
להתלמד וספר מורה נמי חשיב לה
הכא כעשויין להתלמד ומשמע לדכתיבה
תנא לית לכו ממני' דהם מלפניה
ולית ליה לרי' אחא בר יאשיהי הא דתמן
וכי' ח"ל דלהתלמד דהם לא נכתב
כלל להכשר הגט אבל ספר מורה נכתב
כסממא דעתא פז שאל יטעריב ימחקו
ממנה דלמחר סוטה ומיחוי קישא ללגבי
גט אפילו ענין זה פסול ולא חשיב
לשמה דהא אפילו כתבו הקופר לשמה
למחר ח"ל דלמחר ח"ל דלמחר ח"ל

וזהו מקטמחא ניחא ליה אלז גבי יתו ממקמחא לא יניחא ליה לעלל:
עפיה

עין משפט
נר מצוה

עב א ב מ"י פ"א מהל'
תפילין הלכה ד ופ"ג
מהלכות פטוה הלכה ח
ופ"ד שם הלכה ט כמג
שקן נד נה טו"ש"ע י"ד פ"י
רמא טע"ף ו:
עב ג מ"י פ"ג מהלכות
פטוה הלכה ח ופ"ד
הלכה ו והלכה יא כמג
שם:
עב ד מ"י פ"ג מהלכות
גיורין הלכה ט כמג
שם ועשן כ טו"ש"ע ה"ש"ע
פ"י קלא טע"ף ב:

רבינו חננאל

עֲקִיבֵּן: אֵלֶּיךָ וְהָלַךְ
 נַחֲלֵקֵי, מִן כֹּהֵן הַמִּבְּרָא
 שֵׁשׁ [בְּאֶרְצוֹ] מִן אֲמֹת
 וְלַעֲמֵלָה בָּתוּר מִן אֲמֹת
 נַחֲלֵקֵי מִן שְׁמַאי בֶּרֶךְ
 הָלֵל, וְאִמְרִינִי קִרְבָּא קִרְבָּא
 וְהָעֵקֶב קִרְבָּא לֵךְ מִכּוּבִי,
 וְהוּ עֲקִיבֵּן: קִרְבָּא עֲמֵר
 לֵךְ מִכּוּבִי מִן בִּינְיָוִין.
 וְתַרְקִינִי דְרַב חֲאֵלִי, קִרְבָּא
 בִּינְיָוִין קִרְבָּא לַעֲמֵר
 אֲבִירָעָה, כְּלֹאֵם אֵם
 מִבִּי שְׂרוּתָהּ מִתָּחַ
 סֶאֱרִיבָעָה טַפְסִיִּיל וְלַעֲמֵלָה
 אֵלֶּיךָ צִירָל לֵךְ לִחֵי אֵלֶּיךָ
 וְהָלַךְ, אֵלֶּיךָ מִסְּתִימֵי, אֵלֶּיךָ
 יִרְדֵּה, כּוּ לֵי לֵי מִקּוֹם
 סֶאֱתָה מִרְצָא מִשְׁמִיד
 שִׁיטְעָלָא אֲרִיִּים אֲחֵד
 בְּכֶנֶר דִּי עֲקִיבֵּן, אִינוּ אֵלֶּא
 מִסֵּר שִׁיטְעָלָה אֲרִיִּים
 שִׁיטְעָלָה וְחָתֵר דִּי עֲקִיבֵּן,
 וְחָתֵר אֲרִיִּים שִׁיטְעָלָה
 כְּמִתְרָה אֲחֵד דִּי
 שִׁיטְעָלָה הֵייתִי מִסְּתִימֵי,
 קִנְיָנָתוֹם לְחֹךְ הָרִיז,
 וְשִׁבְעָתָהּ אֲחֵד דִּי עֲקִיבֵּן
 אֲחֵד, וְאִינוּ אֲחֵד
 מִשְׁמֵי דְרֵעִי כְּשִׁיטְעָלָה
 כְּמִתְרָה אֲחֵד דִּי עֲקִיבֵּן
 כּוּ, וְאִיטְקָנָה אֲרִיִּים אֲחֵד
 מִקְרִיָּא אֲחֵד קִרְבָּא דִּי
 עֲקִיבֵּן: כִּינּוּ אֲחֵד [אֲרִיִּים] אֲרִיִּים
 אֲרִיִּים, אֲרִיִּים, אֲרִיִּים
 לִקְרִיבֵי דִּי שִׁיטְעָלָה טַפְסִיִּיל
 נִמְרָא, וְהָרֵד אֲחֵד מִכּוּבִי
 וְהוּ עֲקִיבֵּן: אֲרִיִּים אֲחֵד
 תַּיָּא דִּי יִהְיֶה אֲמֹרֵר [רָ]ִ
 מֵאִידִי הָרֵד אֲמֹרֵר לֵךְ
 מִסְּתִיִּיל קִנְיָנָתוֹם, חֹזֶץ
 מִשְׁרַשְׁתָּה שְׂרִיטָה שְׁבַעֲמִיטָה,
 מִפְּנֵי טַפְסִיִּיל מִתְרָקָה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones